

jasno nakazal, da nameravam povleči za ušesa le »kritike«, ne pa resnih, poštenih kritikov (katere — po vsesplošni sodbi in na žalost, tovariš »enha« — na Slovenskem danes ta dan zlahka naštejemo na polovici prstov ene roke).

Torej: ne proti »kritiki nasploh« temveč proti »kritikom« je bila naperjena moja puščica. Kajti »kritiki« pa res so — zlodej — ampak ne na steni, tovariš »enha«, marveč kar lepo na tleh. Srečujemo jih v vseh branžah umetnosti nenehno in sleherni dan. In vedno nove, kajti pri nas je lahko »kritik« za par mesecev že sleherni pubertetnik.

Vsi literati smo za svež sejalni veter poštene kritike, ki naj s polja kulture odpihava smeti, a hkrati seje semenje kreativnih, objektivnih, s strokovnimi analizami podprtih in če treba tudi ostrih in najostrejših ocen!! Smo le proti sapam »kritike«, ki imajo vonj po mesu, ki dobiva duh. Smo proti »kritikom«, ki na primer »krvavo razčtetverijo« pesnika, za katerega potem v vseh ostalih republikah pošteno podčrtajo, da je nadpovprečen poet. Smo proti »kritikom«, ki vse, kar je domačega, »obdelajo« s sekiro, a slabše inozemske »stvaritve« s pahljačo. Smo proti »kritikom«, ki napišejo o nekem umetniškem delu dve kritiki »za vsak slučaj«, (eno pozitivno, eno negativno). Smo proti »kritikom«, ki narišejo umetniški profil nekega literata z belim svinčnikom, če tiho, tiho upajo, da se bodo s tem komu spokorno priliznili, in s črnim svinčnikom, če ne upajo, da se bodo komu priliznili. (Za vse našete primere je konkretnih dokazov zvrhan koš.)

Upam, da je tudi tovariš »enha« kot kritik proti »kritikom«. In bil bi bolj simpatičen (oziroma še bolj simpatičen) in predvsem bolj moder (oziroma še bolj moder), če bi v svoji glasi »Zlodej na steni« še sam pomagal, da moja puščica proti »kritiki« ne bi zgrešila cilja — kot pa da malce panično in »nečedno« riše umišljenega zlodeja »odklanjanja kritike nasploh« na — svojo steno.

Igor Torkar

LISTNICA UREDNIŠTVA

Dne 15. aprila t.l. so člani uredniškega odbora »*Naše sodobnosti*« obiskali Novo mesto in imeli v okviru tamkajšnje podružnice Slavističnega društva sestanek z novomeškimi kulturnimi delavci. V živahnem, nevezanem razgovoru je bila načeta vrsta zanimivih vprašanj: o položaju izobraženca v sodobnem času, o nacionalnih odnosih, o tokovih sodobne umetnosti, o slovenskem revialnem tisku in njegovi diferenciaciji, o zvezah med Ljubljano in manjšimi slovenskimi kulturnimi središči in o nekaterih perečih zadevah novomeškega kulturnega življenja.